

اینجا بر خورد لازم است

صفحه ۶

تولد ستاره‌های عروسکی

صفحه ۸

رئیس قوه قضائیه: اموال بابک زنجانی در خارج از کشور شناسایی و به ایران منتقل شد

۲ میلیارد یورو زنده شد

به گفته اژه‌های اموال مستردشده کفاف بدهی‌ها و خسارت‌های زنجانی را می‌دهد

صفحه ۲

صفحه ۲

گزارش «وطن امروز» درباره الحاق ۲ ناو رزمی شهید صیاد شیرازی و شهید حسن باقری به نیروی دریایی سپاه

دفاع از دور دست

شلیک‌های دوربرد از شناورهای دوربرد

تحقق راهبرد «دست‌های دراز»

تیترهای امروز

الزامات تولید «روایت پیشرفت» چیست؟

داستان پیش رفتن

مسئولان بیشتر از توده‌های مردم باید به پیش رفتن اعتقاد داشته باشند

برخی عناصر ضدایرانی در کنفرانس مونبخ خواهان تحریم اقتصادی ایران شدند

کنفرانس

ضد امنیتی مونبخ

«وطن امروز» از علل تمایل پژمان به انجام زایمان به صورت سزارین گزارش می‌دهد

ماجرای

تولد غیر طبیعی

مرگ‌ومیر در سزارین تا ۱۰ برابر بیشتر از زایمان طبیعی است

گزارش «وطن امروز» از پایه جدید مالیاتی که مجلس دوازدهم باید آن را بررسی کند

تجمیع مالیات‌ها

در PIT

اظهارات تند محسن آرمین علیه بیانیته روزنه‌گشاها

تهدید رادیکال‌ها

مطهری: لیست ما چهارشنبه اعلام می‌شود

یادداشت

از خلیج فارس تا قیامونوس‌ها با کلاس شهید قاسم سلیمانی

محمد مهدی یزدی: حضور سپاه در اقیانوس‌ها، این موضوعی است که در رونمایی و الحاق چند وقت اخیر شناورهای نیروی دریایی سپاه شنیده می‌شود. هر چند سپاه از سال‌ها پیش با حضور تفنگداران دریایی‌اش برای حفاظت از شناورهای تجاری در دریای سرخ مأموریت داشته اما گویا شناورهای جدید سپاه با هدف اقیانوس‌پیمایی طراحی و به این یگان رزمی ملحق می‌شوند. روز گذشته ۲ شناور رزمی - گشتی و اقیانوس‌پیمایی «شهید حسن باقری» و «شهید صیاد شیرازی» با حضور سردار سرلشکر محمد باقری، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح و جمعی از فرماندهان سپاه و وزارت دفاع رونمایی و وارد یگان رزم دریایی سپاه شد.

نیروی دریایی سپاه در دوران جنگ تحمیلی در ابتدا تنها دارای قایق‌های تندرو و سلاح‌های سبک بود و البته با همان شناورها هم نقش مهمی در عملیات مقابله به مثل با رژیم بعث عراق در جنگ نفتکش‌ها ایفا کرد که در ادامه به درگیری مستقیم نیروی دریایی سپاه و نیروی دریایی ارتش آمریکا در ۱۴ مهر ۱۳۶۶ منجر شد. اما پس از پایان جنگ تحمیلی، نیروی دریایی سپاه به کمک متخصصان صنایع دریایی با مدنظر قرار دادن اصل سرعت در شناورها، به دنبال شناورها و موشک‌اندازها رفت و توانست به انواع شناورها در ابعاد و قابلیت‌های مختلف دست یابد. سپاه به اینچاهم خود را محدود نکرد و نسل جدیدی از شناورها را با نام شناور شهید ناظری رونمایی کرد؛ این شناور از جمله محصولاتی بود که در این جهاد خودکفایی ندسا طراحی و در صنایع شهید محلاتی سپاه ساخته و اواخر شهریور ۹۵ به این نیرو تحویل شد. این شناور از طراحی ۲ بدنه یا کاتامران بهره‌برده که ویژگی‌های برتری نسبت به شناورهای تک‌بدنه در اختیار قرار می‌دهد. استفاده از طراحی‌های جدید دوبدنه و سه‌بدنه و ترکیب آنها با طراحی‌های منطبق با اصول پهنکرنی راداری شناورها، در این راستا شهریور ۱۴۰۱ جدیدترین و مدرن‌ترین شناور جنگی نیروی دریایی سپاه با نام «شهید حاج‌قاسم سلیمانی» در خلیج فارس عملیاتی شد. این شناور به عنوان جدیدترین شناور رزمی ساخت ایران، خط‌شکنی واضحی در سبک و سیاق طراحی و نیز تنوع و کمیت تجهیزات و تسلیحات داشت که توسط متخصصان موسسه صنایع دریایی شهید محلاتی در سپاه طراحی و تولید شد.

ساختار بدنه این شناور مانند شناور شهید ناظری از نوع کاتامران اما با حجم داخلی بالاتر بود تا بارگذاری تسلیحات و حمل تجهیزاتی همچون قایق تندرو و پهپادهای مختلف ممکن شود.

ادامه در صفحه ۶

الزامات تولید «روایت پیشرفت» چیست؟

داستان پیش رفتن

مسئولان بیشتر از توده‌های مردم باید به پیش رفتن اعتقاد داشته باشند

جنگ میان دو طرف، به روایت سازمان می‌بخشد. این راهبردی است که گاردین (۱۹۹۱) به آن اشاره و تفسیر می‌کند که چطور جنگ میان ۲ طرف به تمام گزارش‌های جنگ خلیج فارس در مطبوعات سال ۱۹۹۱ بریتانیا شکل می‌داد. غرب به‌صورت خوب و عراق به‌عنوان بد معرفی می‌شدند. در حالی که غرب «هنرمندهای گزارشگری» و «توصیه‌های مطبوعاتی» داشت، عراق از «سانسور» و «پروپاگاندا» استفاده می‌کرد و اینچنین غرب در موضع برتری نسبت به عراق قرار گرفت.

سؤالی که پیش می‌آید این است: آیا صرفاً مردم مخاطب روایت پیشرفت هستند؟ باید اقرار کرد ما در حوزه فرهنگ در یک وضعیت فعال قرار نداریم. از جمله تبعات این وضعیت هم این است که دقیق نمی‌توانیم موقعیت و تصویر خودمان را در جهان ترسیم کنیم و ببینیم در کجا هستیم تا بتوانیم از زبانی درست‌تری از موقعیت خود داشته باشیم. گاهی وقتی از مساله پیشرفت صحبت به میان می‌آید، تصور «مردم ناآگاه» در برابر «مسئولان هوشمند» به وجود می‌آید اما واقع مساله آن است که اغلب ریشه مساله عدم اعتماد در این زمینه به مسئولان بازمی‌گردد، لذا مخاطب جدی روایت پیشرفت، مسئولانی هستند که آگاهی کمتری نسبت به شرایط پیشرفت کشور دارند. روایت جالب نواوران، نخبگان، تولیدکننده‌ها و... نیز در اغلب کتاب‌هایی که با محوریت روایت پیشرفت نوشته شده، آمده است. کتاب‌هایی چون «سلول‌های بهاری»، «تندتر از عقربه‌ها حرکت کن»، «عملیات احیا» و... همه به این موضوع اذعان کرده‌اند که بخشی از انرژی قشر پیش‌برنده جامعه صرف بر کردن چالش‌های جدی ذهن مسئولان می‌شود. از این جهت روایت پیشرفت، ۲ زاویه برخورد دارد، زاویه نخست آن این است که مسئولان نسبت به ظرفیت کشور در عرصه‌های مختلف آگاه شوند. نکته دوم هم این است که مسئولان به توانمندی‌ها و پتانسیل

باشند و الگوی خودشان را پیش ببرند. مساله روایت از آن جهت حائز اهمیت است که به کنش جمعی ختم می‌شود. نخستین نکته‌ای که باید در روایت پیشرفت بدان توجه کرد این است که روایت پیشرفت تفاوت ماهوی با اطلاع‌رسانی و گزارش پیشرفت دارد. اغلب زمانی که از روایت پیشرفت بحث به میان می‌آید، ذهن مسئولان با رفتار دستگاه‌های امر به سمت ارائه گزارش می‌رود. البته این مسیر راحت‌ترین رفتار با مساله پیشرفت است، یعنی یک دستگاه در یک نشست خبری یا یک گزارش سازمانی عملکرد خود را مثلاً در یک سال گذشته ارائه می‌کند و فکر می‌کند در حال روایت پیشرفت است. جالب‌تر آنکه عمده این رفتارها را در دهه فجر شاهد هستیم و آن هم بیشتر از منظر بیان دستاوردها از منظر سیاسی است! اما باید دانست روایت پیشرفت با گزارش پیشرفت متفاوت است. اینکه دولت‌مردان ما قصد گزارش‌دهی داشته باشند امری مرسوم است و نغی نمی‌شود اما نام آن را روایت پیشرفت نگذاریم.

نکته مهم بعدی که باید بدان توجه کرد، مساله روایت و خبررسانی است. اغلب مدلی که برای روایت به کار برده می‌شود، رویکردی خبری دارد. یعنی یک دستگاه، تصور می‌کند صرف اینکه اطلاع دهد به نقطه‌ای از پیشرفت دست یافته، روایت انجام شده است. اما روایت از مساله خبررسانی فراتر می‌رود و به لایه تصویرسازی، زمینه‌ها و تبعات ورود می‌کند. یکی از مشکلات اصلی ما در موضوع روایت این است که قسه نداریم. نظریه‌های روایت بر این مساله تأکید می‌کنند که روایت با قصه ساخته می‌شود. کلود لوی اشتراوس، انسان‌شناس فرانسوی به اهمیت تضاد در ایجاد ساختار روایی اشاره می‌کند و می‌گوید: «داستان‌ها با مطرح کردن نزاع میان ۲ عنصر یا کیفیتی که شخصیت‌ها باید آن را حل کنند، از یک مرحله به مرحله بعد حرکت می‌کنند. این

گاهی تلاش یک مجموعه برای دستیابی به یک محصول یا نقطه با شکست مواجه می‌شود؛ در اینجا برای ما تجربه اهمیت پیدا می‌کند. لذا «مسیر پیش رفتن» به سوی محصول دارای یک تجربه و الگوی منحصر‌به‌فرد از اهمیت برخوردار است. پس ما در بسیاری از روایت‌های پیشرفت، باید روایت جلو رفتن و پیش رفتن را بیان کنیم. همچنین باید تأکید شود که روایت پیشرفت، روایت جامعه پیشرفته نیست؛ ممکن است شما در جامعه‌ای زندگی کنید که مشکلات بسیاری شما را احاطه کرده باشد ولی یک فردی توانسته از نقطه «الف» به نقطه «ب» برود، پس روایت پیشرفت اینجا یعنی روایت پیش رفتن نه روایت پیشرفته بودن! اساساً ما روایت پیشرفت را باید برای همواره در افول بوده است، برآیند کلان این نوع نگاه است که پسرقت‌ها را حل کند. نمونه خوب این مدل روایت فیلم سینمایی «هنصور» است. این فیلم از لحظه آغاز تا واپسین دقیق، در حال روایت پسرقت‌هاست، در حالی که می‌خواهد از دل همه این پسرقت‌ها، به شما یک روایت پیشرفت را نشان دهد و بگوید پسرقت‌ها در زیر سایه پیشرفت حل می‌شود.

در نهایت اینکه برابر روایت پیشرفت، «روایت ضعف» و «روایت فلاکت» قرار دارد. این مدل روایت‌ها، چندان از ذهن ما دور نیست و همه ما روزانه با آن درگیر هستیم. نگاه جهان‌سومی به خود و اینکه ایران همواره در افول بوده است، برآیند کلان این نوع نگاه است. در سطح خرد نیز این مساله در جریان است، خاطرم هست که روزهای نخستین که جنگنده کوثر رونمایی شده بود، یکی از کارکنان نیروی هوایی (که ارتباطی با فرآیند ساخت نداشت) تأکید فراوانی داشت که این جنگنده مونتاژ F5 است. اینکه شما در یک مجموعه این قدرت را نداشته باشید که مسئولیت دستاوردهای خود را بر عهده بگیرید، ناشی از غلبه روایت ضعف بر شمامست.